

at selvfølgelig har Samfundet en Indtægt gennem Tinglæsningsafgiften; det er ganske rimeligt, at der opkræves en saadan Afgift. Om den er for stor, skal jeg ikke udtale mig om, men den bør i hvert Tilfælde være saa stor, at den rigelig dækker Udgifterne til Besørgelse af det Arbejde, som Retshandlerne paabyrder Samfundet. — Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Godskesen: Det forekommer mig, at Lovforslagets Ordning af Afgifterne er baade rimelig og praktisk, ogsaa for saa vidt som Beregningsmaaden af de paagældende Afgifter efter Lovforslaget bliver gjort lettere og simplere, saaledes som det allerede er nævnt af foregaaende Talere. Imidlertid kan jeg kun udtale mig med et vist Forbehold, da jeg ikke er Tinglæsningssekspert, og kun saadanne kan have en virkelig begrundet Mening om alle Enkeltheder i Lovforslaget. En Bestemmelse i Lovforslaget er der dog, jeg med fuld Sikkerhed tør udtale mig om; det er Bestemmelsen i § 20, hvorefter den, der som befuldmægtiget for en anden indleverer et Dokument til Tinglæsning, bliver ansvarlig for Afgiften. Men det er en Bestemmelse, jeg fuldt ud kan tiltræde. Det har allerede, saa længe min Erindring gaar tilbage, blandt ordentlige Folk været en ganske fast Opfattelse, at den, der indleverer Dokumenterne, maa betale Afgiften. Jeg finder det meget rimeligt, at denne Sædvane bliver slaaet fast gennem en positiv Lovbestemmelse. Nogen Uret sker der ikke den paagældende befuldmægtigede, da Statskassens Krav paa Afgift jo skal forældes i Løbet af 2 Aar, og den paagældende altsaa normalt endnu vil være i Stand til at faa sine Udgifter dækket af den Mand, Dokumentet angaar, ogsom i første Rækkeskal betale. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Gunnar Fog-Petersen: Ogsaa jeg kan anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, men jeg vil dog gerne gøre nogle Bemærkninger om enkelte Ting deri. Naar man nu har foreslaaet, at ved Tinglysning af Dokumenter vedrørende Overdragelse af fast Ejendom skal, saafremt Overdragelsen først sker ved Købekontrakt og senere fuldbyrdes ved Skøde, hele Afgiftsbeløbet erlægges ved den første Tinglysning, og naar det dernæst foreslaas, at der af Finansministeren skal kunne ydes en Godtgørelse af indtil Halvdelen af den erlagte Afgift, hvis Handelen ikke skulde blive fuldbyrdet, synes det mig, at Afgørelsen af, om denne Godt-

gørelse skal ydes, ikke bør overlades til Finansministerens Skøn eller, jeg havde nær sagt, Velvillie, men at det bør slaas fast i Loven som en Regel, at hvis Handelen ikke fuldbyrdes, skal der kun ydes det samme Vederlag som nu og kunne faas den samme Godtgørelse som nu, saaledes som det ifølge den gældende Lov kan ske med Finansministerens Billigelse. Jeg gaar ud fra, at Finansministeren i alle Tilfælde vil godtgøre den ene Femtedel, og hvis den højtærede Finansminister kan udtale, at Bestemmelsen i § 17 om denne Bemyndigelse for Finansministeren vil være det samme som en Regel, vil jeg kunne være tilfreds dermed.

I øvrigt gaar Lovforslaget ud paa foruden den sproglige Ændring, der har været nævnt, at sammenfatte en hel Del af de hidtil gældende smaa Afgifter under en fast Takst, men denne faste Takst er efter min Mening for høj. Jeg vil ikke nu stille Forslag om at faa den ændret, men jeg skal gøre en Bemærkning om det senere. Den Takst, der her er foreslaaet, betyder i mange Tilfælde en Forhøjelse af den Afgift, der skal betales, naar en Ejendomsoverdragelse finder Sted. Men Tiden er ikke inde nu til Forhøjelse af Afgifter ved Ejendomsoverdragelse, langt snarere burde man sætte dem ned, og det vil jeg gøre en Bemærkning om. Da Tinglæsningsafgifterne sidst var til Behandling her i Tinget, udtalte det ærede Medlem, som er Ordfører for det konservative Folkeparti, at han havde Sympati for en Sammendragning af Afgifterne ved Tinglysning, som det nu skal hedde, og Stempelafgifterne ved en fælles Lovgivning derom med ensartede Regler. Noget saadant tror jeg vilde være en praktisk Ordning. Der ved vilde man ogsaa kunne naa til det, som man efter min Mening bør naa til: at disse Afgifter reduceres. Det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet, sagde, at de Afgifter, der ydes til det offentlige ved Ejendomsoverdragelse, i hvert Fald bør være saa store, at de dækker de Udgifter, det offentlige maa paatage sig for at sikre Overdragelsen paa lovformelig Vis. Det er rigtigt nok, men de høje Stempelafgifter og Tinglæsningsafgifter tilsammen giver jo meget mere, de virker i meget høj Grad som en Omsætningsskat og som en ofte urimelig Omsætningsskat. Navnlig under den Krise, vi nu er inde i, hvor ganske sikkert i Løbet af et Aars Tid eller to en Mængde Ejendomme vil komme til at gaa over paa andre Hænder som Følge af en bestemt økonomisk Politik, der er ført fra Statens Side, er det ganske urimeligt at ville fastholde de høje Stempelafgifter og Tinglæsningsaf-